

تعیین حریم کیفی منابع آب زیرزمینی

ناهید غلام نژاد، کارشناس حفاظت کیفی منابع آب شرکت سهامی آب منطقه ای یزد، یزد بلوار دانشجو

مجتمع ادارات

محمد حسین کارگر، عضو هیات علمی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی یزد، بلوار دانشجو

دانشکده پیراپزشکی

شماره تلفن: ۰۳۵۱-۵۲۵۲۲۵۴ ، نمابر: ۰۳۵۱-۸۲۵۸۰۴۶ ، پست الکترونیکی: nahidgholamnejad@yahoo.com

چکیده:

امروزه با رشد جمعیت و افزایش تعداد چاهها و استفاده بی رویه از آبهای زیرزمینی جهت مصارف شرب، صنعت و کشاورزی از یک طرف و نفوذ زه آبهای کشاورزی، نفوذ پسابهای صنعتی و فاضلابهای شهری به داخل آبخوانها از طرف دیگر، تغییرات قابل ملاحظه‌ای در کیفیت آبهای زیرزمینی به وجود می‌آورد. بنابراین علاوه بر تعیین حریم کمی، لزوم تعیین حریم کیفی بر اساس معیارهای علمی و کاربردی جهت اعمال مدیریت صحیح بر حفاظت و بهره برداری از منابع آب زیرزمینی بیش از گذشته احساس می‌گردد. لذا در این مقاله حریم کیفی منابع آبی مختلف از جمله چاههای آب شرب، قنوات و چشمه‌ها به همراه فرمولهای مربوطه به اختصار بیان شده است.

۱- مقدمه:

امروزه توسعه صنعتی اثرات مخرب و زیان آوری بر محیط زیست انسان در سراسر جهان، من جمله کشور ما گذاشته است. به موازات این پیامد ذکر این نکته حائز اهمیت است که طبق نظر متخصصین منابع آب در سال ۱۹۹۰، براساس میزان آب تجدید شونده، ۲۰ کشور در گروه کشورهای مواجه با کمیابی آب قرار گرفته اند که از بین آنها ۱۵ کشور دارای رشد سریعی می باشند و بر اساس پیش بینی های انجام گرفته تا سال ۲۰۲۵ میلادی، بین ۵ تا ۱۵ کشور دیگر از جمله ایران به شمار کشورهای بحران زده آب اضافه خواهد شد. به عنوان مثال، پیش بینی می شود در سال ۲۰۲۵ سرانه منابع آب ایران که در سال ۱۹۹۰ معادل ۲۰۲۵ متر مکعب برای هر نفر در سال بوده به رقمی بین ۷۷۶ تا ۸۶۰ سقوط نماید. به این ترتیب قرن بیست و یکم، قرن مواجه با کمبود آب خواهد بود و برای توصیف عظمت و اهمیت بحران آب در جهان و اقدامات اساسی